

Politycy w teatrze

Coś tu nie gra, reż. Krystyna Janda, Och-Teatr w Warszawie

 Malwina Głowacka

aA aA aA

fot. Robert Jaworski

W domu kultury dopinanie szczegółów przed premierą sztuki *Gacie pastora*. Za chwilę zjawi się publiczność, a tu coś stale idzie nie tak. Aktor grający tytułową rolę korzysta z każdej okazji, żeby sięgnąć po lyk szkockiej. Jego koleżanki po fachu skaczą sobie do oczu nie tylko z powodu różnicy charakterów i temperamentów, ale z racji skrajnie odmiennych poglądów politycznych. Inny członek zespołu ćwiczy zdejmowanie i zakładanie kostiumu, na co ma mniej niż jedną minutę. Energiczna reżyserka próbuje ratować sytuację. Na dodatek w ostatniej chwili okazuje się, że we wspomnianym domu kultury ma wystąpić kandydat na premiera, który jest bratem bliźniakiem aktora występującego w spektaklu. Oto punkt wyjścia sztuki *Coś tu nie gra* Marcii Kash i Douglasa E. Hughes'a. Kolejne zdarzenia coraz bardziej wymykają się spod kontroli, puszczając w ruch żywioł farsy.

Och-Teatr promuje *Coś tu nie gra* jako farsę polityczną. Krystyna Janda podkreśla, że tekst kanadyjskich autorów wydał jej się aktualny i trudno odmówić reżyserce racji. Ich trafne obserwacje i humor postaci, sytuacyjny i słowny odsyłają do realnego świata polityki i polityków, którego mechanizmy, niezależnie od miejsca na mapie, okazują się bardzo do siebie zbliżone. Przez dwie godziny oglądamy galerię znajomych skądinąd indywiduów. Ich postawy, poglądy, zachowania, sposób formułowania myśli powodują, że publiczność zanosi się od śmiechu.

Farsa jest gatunkiem wymagającym od aktorów talentu, biegłości warsztatowej, koncentracji i kondycji fizycznej. Musi być grana w tempie, które z każdym epizodem staje się coraz bardziej zawrotne. Dyscyplina pojawiania się na scenie i jej opuszczania decyduje o powodzeniu spektaklu. Wejście nie w porę, drobne opóźnienie i przedstawienie może się rozspać. Paradoksalnie precyzja, determinująca konstrukcję farsy, ma wywołać wrażenie wszechogarniającego chaosu.

W *Coś tu nie gra* czuje się zaangażowanie całego zespołu. Kiedy aktorzy wychodzą do braw, są zadowoleni, ale skrajnie zmęczeni. Katarzyna Gniewkowska – świetna aktorka, znana ze spektakli Krystiana Lupy czy Jerzego Jarockiego – kapitalnie gra rolę z zupełnie innego porządku. Penelope jest szefową grupy teatralnej, reżyserką, lesbijką o lewicowych poglądach. Działa szybko, mówi za dużo, czasem daje się wyprowadzić w pole, ale próbuje znaleźć wyjście z najbardziej absurdalnych sytuacji, które przydarzają się osobom z jej otoczenia. Mirosław Kropielnicki w podwójnej roli kandydata na premiera (Raymond Bream) oraz jego brata bliźniaka (Roland Bream) śmieszy do łez. Bawi publiczność jako aktor na ciągłym rauszu i jako polityk pod wpływem środka usypiającego, zaaplikowanego przez ludzi obecnie urzędującej premier, która nie chce dopuścić do wystąpienia konkurenta. Zwraca uwagę Maria Seweryn jako spięta, rozgorączkowana szefowa sztabu wyborczego Brema. Mówi z przesadnym francuskim akcentem, co potęguje komiczny rys granej przez nią postaci. Josée stara się trzymać fason, choć zdarzają się momenty, kiedy musi wyjść poza swój bezpieczny wizerunek. Osobliwy zbiór dopełnia Maciej Wierzbicki jako Whiting – natrętny i uparty dziennikarz prawniczej gazety. Z kamienną powagą prowadzi wywiad z pijanym w sztok Rolandem, biorąc go za jego brata. Judy (Julia Wyszyńska) marzy o wielkiej karierze aktorskiej i drażni otoczenie prawniczymi poglądami. Mimi (Maria Dębska) każdego napotkanego faceta natychmiast ciągnie do łóżka. Pani Premier Weever (Ewa Florczak) w nieodzwonnej garsonce z przypiętą broszką przywodzi na myśl dobrze znaną postać ze świata rodzimej polityki. Jej sztabowcy: Sharkey (Adrian Brząkała) i Gill (Adam Serowaniec) czasem sprytni, czasem gapowaci, starają się, jak mogą, żeby zadowolić szefową. Colin, aktor-gej (Kamil Maćkowiak), bezwiednie komplikuje i tak już zagmatwaną sytuację. W finale zjawia się wcześniej zapowiadany profesor Zingel (Andrzej Pieczyński) – naukowiec związany ze sztabem Brema. Jego obecność i kompetencje mają kluczowe znaczenie dla przeprowadzenia pomyślnej kampanii wyborczej kandydata na premiera.

Pisałam już o tym, ale powtórzę raz jeszcze: Krystyna Janda ma dar wybierania lekkiego, ale trzymającego poziom repertuaru. *Coś tu nie gra* wpisuje się w tę obecną od dawna w Och-Teatrze tendencję. Tradycją jest także, że przed wakacjami Janda przygotowuje farsę. Tym razem reżyserka prześwieśla świat polityki, który staje się źródłem oczyszczającego śmiechu. Publiczność bawi się świetnie. Najnowszą produkcję Och-

Szukaj w serwisie

Szukaj

POWIĄZANE TEATRY

OCH-TEATR OCH-teatr

PRZECZYTAJ TEŻ

Lukasz Drewniak
K/154: Kedar

Jacek Cieślak
Samozsyłka do lamusa

Henryk Mazurkiewicz
Poezja zdziczenia

Maciej Wojtyzsko
Brzozowski – świadek innej podświadomości

Joanna Ostrowska
Killing me softly

Mirosław Kocur
Haute couture w przeczuciu deportacji

BĄDŹ NABIEŻĄCO

Teatru można ponadto potraktować jako remedium na trudne czasy i ucieczkę od rzeczywistości (nie tylko odwołującej się do sfery polityki), która niestety powraca po wyjściu z teatru.

18-08-2021

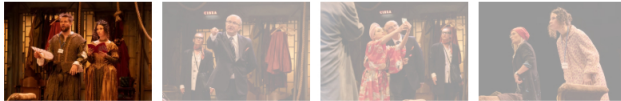
Och-Teatr w Warszawie
Marcia Kash, Douglas E. Hughes
Coś tu nie gra
przekład: Elżbieta Woźniak
reżyseria: Krystyna Janda
scenografia, kostiumy: Weronika Karwowska
reżyseria światła: Katarzyna Łuszczak
obsada: Maria Dębska, Ewa Florczak, Katarzyna Gniewkowska, Maria Seweryn, Julia Wyszynska, Adrian Brząkała, Mirosław Kropielnicki, Kamil Macłowski, Andrzej Pieczyński, Adam Serowaniec, Maciej Wierzbicki
premiera: 10.06.2021

KRYSZYNA JANDA ELŻBIETA WOŹNIAK MARCIA KASH DOUGLAS E. HUGHES
WERONIKA KARWOWSKA WARSZAWA OCH-TEATR

Coś tu nie gra, reż. Krystyna Janda, Och-Teatr w Warszawie

Fot: Robert Jaworski

Oglądasz zdjęcie 1 z 12

teatralny.pl

Bądź na bieżąco, dołącz do naszego newslettera

Twój adres email

Dołącz

Nie jestem robotem

reCAPTCHA
Prywatność - Warunki

Dołączając akceptujesz naszą politykę prywatności oraz warunki korzystania z portalu zawarte w regulaminie.

Projekt „Ogólnopolski portal Teatralny.pl” jest finansowany ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach Programów MKiDN, priorytet TEATR

Przeczytaj

Świat
Nadesłane
Książki
Varia
Felietony
Historia teatru
Ludzie
Rozmowy
Opinie
Recenzje

Inne

Biblioteka
Redakcja
Patronaty
Współpraca
Szkoła
Kontakt

Znajdziesz nas też tu:

Facebook

